

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØEJA,
predstavljeni 22. februarja 2018¹

Zadeva C-44/17

**The Scotch Whisky Association, The Registered Office
proti
Michaelu Klotzu**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija))

„Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Zaščita geografskih označb žganih pijač – Uredba (ES) št. 110/2008 – Člen 16(a), (b) in (c) – Priloga III – Registrirana geografska označba ‚Scotch Whisky‘ – Viski, proizveden v Nemčiji in tržen pod imenom ‚Glen Buchenbach‘ – Pojem ‚posredna uporaba‘ registrirane geografske označbe – Pojem ‚navajanje‘ take označbe – Pojem ‚napačna ali zavajajoča navedba‘ – Nujnost istovetnosti z označbo, fonetične in/ali vizualne podobnosti ali kakršne koli asociacije pri upoštevnosti javnosti – Morebitno upoštevanje umestitve spornega imena“

I. Uvod

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija), se nanaša na razlago člena 16 Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89². Z navedenim členom 16 so vse geografske označbe,³ ki so registrirane v Prilogi III k Uredbi št. 110/2008, zaščitene pred praksami, ki lahko potrošnika zavajajo glede porekla takih proizvodov.

2. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med organizacijo iz Združenega kraljestva, katere cilj je zaščita interesov industrije škotskega viskija, in nemškimi trgovci v zvezi s tožbo, s katero navedena organizacija zahteva, naj navedeni trgovec opusti prodajo viskija, proizvedenega v Nemčiji in imenovanega „Glen Buchenbach“. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari trdi, da je z uporabo izraza „Glen“ kršena registrirana geografska označba „Scotch Whisky“, ker ta izraz pomeni hkrati posredno komercialno uporabo in navajanje te označbe ter napačno ali zavajajočo navedbo, ki so s točkami (a), (b) in (c) člena 16 Uredbe št. 110/2008 prepovedani.

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

² UL 2008, L 39, str. 16. Ta uredba je bila predmet različnih sprememb, vendar te niso vplivale na določbe, ki so upoštevne v tej zadevi.

³ V skladu s členom 15(1) Uredbe št. 110/2008 je „geografska označba“ „označba, ki določa žgano pijačo kot pijačo s poreklom iz ozemlja države ali iz regije ali kraja tega ozemlja, če se določena kakovost, sloves ali druga značilnost te žgane pijače pripisuje predvsem njenemu geografskemu poreklu“.

3. Predložitveno sodišče, najprej, poziva Sodišče, naj odloči, ali pojem „posredna [...] uporaba“ v smislu člena 16(a) te uredbe predpostavlja, da se zaščitena geografska označba uporablja v identični obliki ali v fonetično in/ali vizualno podobni obliki, ali pa zadostuje, da sporni izraz pri upošteveni javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na navedeno označbo. Poleg tega sprašuje, ali bi bilo treba, če bi zadostovala zgolj asociacija, za uporabo te določbe upoštevati, kam je umeščen izraz, uporabljen za označevanje zadevnega proizvoda, in zlasti dejstvo, da je pravo poreklo tega proizvoda prav tako navedeno na etiketi.

4. Dalje, to sodišče sprašuje Sodišče, ali pojem „navajanje“ iz člena 16(b) navedene uredbe pomeni, da obstaja fonetična in/ali vizualna podobnost med zaščiteno geografsko označbo in zadevnim izrazom, ali pa zadostuje, da ta izraz pri upošteveni javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na navedeno označbo. Sprašuje tudi, ali bi se v primeru, da bi taka asociacija zadostovala, umestitev tega izraza morala upoštevati za namene uporabe navedene določbe.

5. Nazadnje, izvedeti želi, ali iskanje obstoja „druge napačne ali zavajajoče navedbe“ v smislu člena 16(c) navedene uredbe zahteva, da se upošteva tudi umestitev spornega izraza.

6. Ta zadeva se razlikuje od zadev, v katerih je Sodišče že razlagalo določbe člena 16 Uredbe št. 110/2008,⁴ saj je njena posebnost preučitev še neobravnavanega položaja, v katerem – kot je poudarjeno v postavljenih vprašanjih – sporno ime nima niti fonetične niti vizualne podobnosti z zaščiteno geografsko označbo, temveč naj bi domnevno potrošnike lahko vodilo k temu, da ga neustrezno povezujejo s to označbo. Poleg tega je Sodišče posredno pozvano, naj pojasni, kako so pravila, opredeljena v točkah od (a) do (c) navedenega člena 16, glede na različne primere, ki so v njih navedeni, povezana.

II. Pravni okvir

7. Uredba št. 110/2008 v členu 16, naslovljenem „Zaščita geografskih označb“, določa, da „se geografske označbe, registrirane v Prilogi III, zaščitijo pred:

- (a) vsako neposredno ali posredno komercialno uporabo za proizvode, ki niso zajeti v registraciji, če so ti proizvodi primerljivi z žganimi pijačami, registriranimi pod tisto geografsko označbo, ali če uporaba izkorišča ugled registrirane geografske označbe;
- (b) vsako zlorabo, posnemanjem ali navajanjem, četudi je pravo poreklo proizvoda označeno ali če je geografska označba uporabljena v prevodu ali mu je dodan izraz, kot je ‚kot‘, ‚tip‘, ‚slog‘, ‚narejen‘, ‚aroma‘, ali kateri koli podoben izraz;
- (c) kakršno koli drugo napačno ali zavajajočo navedbo glede izvora, porekla, narave ali bistvenih kakovosti pri opisu, predstavitvi ali označevanju proizvoda, ki lahko daje lažen vtis o poreklu;
- (d) vsako drugo prakso, ki lahko zavaja potrošnika glede pravega porekla proizvoda.“

8. V Prilogi III k Uredbi št. 110/2008, naslovljeni „Geografske označbe“, je navedeno, da je bil „Scotch Whisky“ registriran kot geografska označba, ki spada v kategorijo proizvoda 2, to je „Whisky/Whiskey“, in da je njegova država porekla „Združeno kraljestvo (Škotska)“.

⁴ Glej sodbi z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točki 2 in 16), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točki 10 in 11).

III. Spor o glavni stvari, vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

9. The Scotch Whisky Association, The Registered Office (v nadaljevanju: TSWA), je organizacija, ustanovljena po škotskem pravu, katere eden od glavnih ciljev je zavarovati trgovino s škotskim viskijem na Škotskem in v tujini.

10. Michael Klotz prek spleta prodaja viski „Glen Buchenbach“, ki ga proizvaja žganjarna Waldhorn v kraju Berglen v dolini Buchenbach na Švabskem (Baden-Württemberg, Nemčija).

11. Na etiketi na steklenicah zadevnega viskija so poleg polnega naslova nemškega proizvajalca in stilizirane podobe lovskega roga (v nemščini „Waldhorn“) naslednji podatki: „Waldhornbrennerei [v slovenščini žganjarna Waldhorn], Glen Buchenbach, Swabian Single Malt Whisky [švabski viski single malt], 500 ml, 40 % vol., Deutsches Erzeugnis [nemški proizvod], Hergestellt in den Berglen [proizveden v Berglenu]“.

12. TSWA je pri Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu) vložila tožbo, s katero je zahtevala, naj M. Klotz opusti uporabo imena „Glen Buchenbach“ za zadevni viski, ker je ta uporaba zlasti v nasprotju s členom 16(a), (b) in (c) Uredbe št. 110/2008,⁵ s katerim so zaščitene geografske označbe, registrirane v Prilogi III k tej uredbi, med katerimi je označba „Scotch Whisky“. TSWA je med drugim trdila, prvič, da te določbe zajemajo ne samo uporabo take označbe samo po sebi, temveč tudi vsak izraz, ki nakazuje zaščiteno geografsko poreklo, ter drugič, da ime „Glen“ pri upoštevnosti vzbuja asociacijo na Škotsko in Scotch Whisky, čeprav so dodani drugi izrazi o nemškem poreklu proizvoda. M. Klotz je predlagal, naj se ta tožba zavrne.

13. V tem okviru je Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu) s sklepom z dne 19. januarja 2017, ki je na Sodišče prispel 27. januarja 2017, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložila ta vprašanja:

„1. Ali ‚posredn[a] komercialn[a] uporab[a] [...] registrirane geografske označbe [za žgane pijače]‘ v skladu s členom 16(a) Uredbe št. 110/2008 zahteva, da se registrirana geografska označba uporablja v identični ali fonetično in/ali vizualno podobni obliki,^[6] ali pa zadošča, da sporni del znaka pri upoštevnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na registrirano geografsko označbo ali geografsko območje?

Če zadošča slednje: ali je pri presoji, ali gre za ‚posredno komercialno uporabo‘, potem tudi pomembno, kam je umeščen sporni del znaka, ali pa ta umestitev na obstoj posredne komercialne uporabe registrirane geografske označbe ne more vplivati niti tedaj, kadar je poleg spornega dela znaka naveden tudi podatek o pravem izvoru proizvoda?

2. Ali ‚navajanje‘ registrirane geografske označbe v skladu s členom 16(b) Uredbe št. 110/2008 zahteva, da obstaja fonetična in/ali vizualna podobnost med registrirano geografsko označbo in spornim delom znaka, ali pa zadošča, da sporni del znaka pri upoštevnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na registrirano geografsko označbo ali geografsko območje?

Če zadošča slednje: ali je pri presoji, ali gre za ‚navajanje‘, potem tudi pomembno, kam je umeščen sporni del znaka, ali pa ta umestitev na obstoj nezakonitega navajanja s spornim delom znaka ne more vplivati niti tedaj, kadar je poleg spornega dela znaka naveden tudi podatek o pravem izvoru proizvoda?

5 Po mnenju TSWA lahko uporabo spornega imena hkrati pokrivajo trije pojmi iz točk (a), (b) in (c) tega člena 16, ki so navedeni v vprašanih za predhodno odločanje. V zvezi s tem bom zgolj omenil, da predložitveno sodišče ni določilo prednostnega vrstnega reda primerov, na katere se nanašajo navedene določbe, in Sodišča ni vprašalo, ali je tako prekrivanje opredelitev možno.

6 Pojasniti moram, da je v predložitvenem sklepu uporabljen nemški pridevnik „optisch“, ki se v francoščino prevaja dobesedno kot „optique“ (v slovenščino kot „optičen“), vendar se mi z besednega vidika zdi bolj točno uporabiti izraz „vizualen“, ki ga bom torej uporabljal v teh sklepnih predlogih, kot je to storilo Sodišče v najnovejši sodni praksi na tem področju.

3. Ali je pri presoji, ali gre za ‚drugo napačno ali zavajajočo navedbo‘ v skladu s členom 16(c) Uredbe št. 110/2008, pomembno, kam je umeščen sporni del znaka, ali pa ta umestitev na obstoj zavajajoče navedbe ne more vplivati niti tedaj, kadar je poleg spornega dela znaka naveden tudi podatek o pravem izvoru proizvoda?“

14. Pisna stališča so predložili TSWA, M. Klotz, grška, francoska, italijanska in nizozemska vlada ter Evropska komisija. Obravnave ni bilo.

IV. Analiza

A. Uvodne ugotovitve

15. Najprej poudarjam, da stranki v postopku v glavni stvari navajata očitke glede besedila predložitvenega sklepa.

16. Na eni strani M. Klotz trdi, da je predložitveno sodišče dejansko stanje v sporu o glavni stvari predstavilo na kratko in nepopolno, in navaja informacije za dopolnitev te predstavitve.⁷

17. V zvezi s tem opozarjam, da v okviru postopka iz člena 267 PDEU Sodišče ni pristojno niti za preverjanje niti za presojo dejanskih okoliščin v zvezi s postopkom v glavni stvari ter da je dolžnost samo nacionalnih sodišč, da ugotovijo dejstva, ki so pripeljala do spora, in da iz tega izpeljejo posledice za odločitve, ki so jo dolžna izreči.⁸ Vendar lahko Sodišče v okviru sodelovanja predložitvenemu sodišču zagotovi vse podatke, ki se mu zdijo potrebni, da temu sodišču da koristen odgovor.⁹

18. Na drugi strani TSWA predložitvenemu sodišču očita, da je vprašanja za predhodno odločanje slabo oblikovala.¹⁰ V stališču, ki ga je vložila pri Sodišču, predstavlja vprašanja, kot jih je sama preoblikovala, in ponuja odgovore nanje.¹¹

19. Vendar so izključno nacionalna sodišča, ki odločajo o sporu in morajo prevzeti odgovornost za izrečeno sodno odločbo, tista, ki presodijo o potrebi po predložitvi vprašanja za predhodno odločanje, da bi lahko izdala svojo sodbo, in o upoštevnosti vprašanj, ki jih postavijo Sodišču. Zato ni mogoče ugoditi predlogu stranke v postopku v glavni stvari, naj se postavljeno vprašanje preoblikuje na način, ki ga navaja.¹² Sodišče mora vseeno tem sodiščem podati koristen odgovor, ki jim omogoča rešitev spora o glavni stvari, zato lahko po potrebi preoblikuje vprašanja za predhodno odločanje, ki so mu bila predložena.¹³

20. Dalje, glede povezave, ki jo je treba vzpostaviti med različnimi točkami člena 16 Uredbe št. 110/2008, moram takoj poudariti, da se mi tako kot francoski vladi zdi, da so s temi določbami zaščitene geografske označbe, registrirane v Prilogi III k navedeni uredbi, ker je navedenih več primerov, ki se vse bolj posredno sklicujejo na te označbe.

7 Glej zlasti opombo 72 v teh sklepnih predlogih.

8 Glej zlasti sodbe z dne 13. februarja 2014, Maks Pen (C-18/13, EU:C:2014:69, točka 30); z dne 3. septembra 2015, Costea (C-110/14, EU:C:2015:538, točka 13), in z dne 10. marca 2016, Safe Interenvíos (C-235/14, EU:C:2016:154, točka 119).

9 Glej zlasti sodbi z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 31), in z dne 5. decembra 2017, M. A. S. in M. B. (C-42/17, EU:C:2017:936, točka 23).

10 Pojasnjuje, da je vložila pravno sredstvo za odpravo tega, vendar ga je to sodišče razglasilo za nedopustno.

11 Glej zlasti opombo 38 v teh sklepnih predlogih.

12 Glej zlasti sodbo z dne 4. aprila 2000, Darbo (C-465/98, EU:C:2000:184, točka 19).

13 Glej zlasti sodbo z dne 1. februarja 2017, Município de Palmela (C-144/16, EU:C:2017:76, točka 20).

21. Menim namreč, da točka (a) zajema primere, v katerih obstaja sklicevanje na samo registrirano geografsko označbo, da so s točko (b) prepovedani zloraba, posnemanje ali navajanje te označbe, tudi če se sporno ime nanjo ne sklicuje izrecno, da so s točko (c) prepovedane vse druge napačne navedbe glede porekla proizvoda, medtem ko se točka (d) nanaša na vse druge poslovne prakse, ki bi lahko potrošnika zavajale glede tega porekla. K posebnostim, po katerih se razlikujejo navedene točke od (a) do (c), na katere se nanaša predlog za sprejetje predhodne odločbe, in k razlagi, ki po mojem mnenju izhaja iz tega, se bom vrnil med analizo, ki sledi.¹⁴

B. Pojem „posredna [...] uporaba“ registrirane geografske označbe v smislu člena 16(a) Uredbe št. 110/2008 (prvo vprašanje)

1. Zahtevana oblika „posredne [...] uporabe“ registrirane geografske označbe z vidika člena 16(a) Uredbe št. 110/2008 (prvi del prvega vprašanja)

22. Sodišče je s prvim vprašanjem za predhodno odločanje pozvano, naj se izreče o tem, kako je treba razumeti „posredno komercialno uporabo [...] registrirane geografske označbe“ žgane pijače v smislu člena 16(a) Uredbe št. 110/2008.

23. Prvi del tega vprašanja se v bistvu nanaša na to, ali mora za ugotovitev obstoja take uporabe, prepovedane v skladu z navedeno točko (a), sporna navedba imeti obliko, ki je bodisi identična zaščiteni geografski označbi bodisi fonetično in/ali vizualno podobna, ali pa zadostuje, da ta navedba pri upoštevni potrošnikih vzbuja kakršno koli asociacijo na označbo ali z njo povezano geografsko območje.

24. Predložitveno sodišče navaja, da sta možni dve razlagi člena 16(a) Uredbe št. 110/2008. V skladu s prvim pristopom, ki ga predlaga del nemške doktrine,¹⁵ naj bi „posredna [...] uporaba“ v smislu te določbe zahtevala, da se registrirana geografska označba uporablja v identični ali vsaj fonetično in/ali vizualno podobni obliki, pri čemer ni navedena na proizvodu ali njegovi embalaži, kot velja v primeru „neposredne [...] uporabe“, temveč v katerem koli drugem okviru, kot na primer v oglasu ali spremnih dokumentih. To sodišče navaja, da bi taka razlaga pripeljala do odločitve, da se navedena točka (a) v obravnavani zadevi ne uporablja, ker imeni „Glen“ in „Scotch Whisky“ nista niti identični niti podobni. Nasprotno pa naj bi v skladu z drugim pristopom zadostovalo, da sporni del znaka pri upoštevni javnosti vzbudi kakršno koli asociacijo na registrirano geografsko označbo ali zadevno geografsko območje.¹⁶

25. To drugo razlago zagovarjajo TSWA ter grška in italijanska vlada. Nasprotno pa M. Klotz, francoska in nizozemska vlada ter Komisija v bistvu menijo, da ne more obstajati „posredna [...] uporaba“ v smislu navedenega člena 16(a), če se uporabi opis katere koli druge oblike, in ne zadevna registrirana geografska označba.¹⁷ S tem mnenjem se strinjam iz naslednjih razlogov.

14 Glej zlasti točke 31, 62 ter 95 in naslednje teh sklepni predlogov.

15 Predložitveno sodišče v zvezi s tem citira „Tilmann GRUR 1992, 829, 832 f.; Ströbele/Hacker, Markengesetz, 11. Aufl., § 135 Rn. 16“, pri čemer pojasnjuje, da so se ti avtorji opredelili do določbe, ki je podobna navedenemu členu 16 Uredbe št. 110/2008, to je do člena 13 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1), ter „Ingerl/Rohnke, Markengesetz, 3. Aufl., § 135 Rn. 4“.

16 To sodišče ugotavlja, da je Sodišče do zdaj le na splošno navedlo, da so „v členu 16, od (a) do (d), Uredbe št. 110/2008 navedene različne situacije, v katerih se pri komercialni uporabi proizvoda neposredno ali posredno navaja geografska označba, bodisi da bi se tako zavajala javnost ali bi se v javnosti vsaj povzročila asociacija na poreklo proizvoda bodisi da bi se tako gospodarskemu subjektu omogočilo, da se neupravičeno okoristi z ugledom zadevne geografske označbe“ (sodba z dne 14. julija 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac, C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 46).

17 Natančneje, po mnenju M. Klotza bi morala biti sporna navedba nujno „identična“ zaščiteni geografski označbi; po mnenju francoske vlade bi morala biti „identična ali [vsaj] fonetično in/ali vizualno zelo podobna“; po mnenju nizozemske vlade bi morala biti „omenjena“ geografska označba, in to tudi če se lahko pri upoštevni javnosti vzbudi asociacija; po mnenju Komisije ne gre za „uporabo“ geografske označbe, če se uporabi „drugo ime“.

26. Najprej moram spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je.¹⁸

27. Prvič, glede besedila člena 16(a) Uredbe št. 110/2008 TSWA – po mojem mnenju napačno – trdi, da je treba to določbo razlagati široko v smislu, da „posredna“ komercialna uporaba registrirane geografske označbe ne predpostavlja uporabe navedene označbe kot take v celoti ali delno, temveč implicitno sklicevanje nanjo, če se ta uporaba nanaša na „primerljive“ proizvode ali če „izkorišča ugled [zadevne] registrirane geografske označbe“.¹⁹

28. V zvezi s tem menim, da uporaba izraza „neposredn[a] ali posredn[a] komercialn[a] uporab[a] [...] registrirane geografske označbe“²⁰ v točki (a) navedenega člena 16 zahteva, da se zadevna označba uporablja v obliki, v kateri je bila registrirana, ali vsaj v obliki, ki je tako tesno povezana z registrirano obliko, da je sporni znak očitno njen neločljivi del.²¹ Zdi se mi namreč, da izraz „uporaba“ po definiciji zahteva, da se uporabi sama zaščitena geografska označba, ki mora biti v identični obliki ali vsaj v fonetično in/ali vizualno podobni obliki²² del spornega znaka.²³

29. Ugotavljam, da je Sodišče že podalo elemente opredelitve v zvezi s pojmom „neposredna“ uporaba v smislu navedenega člena 16(a), ko je dopustilo, da gre lahko za uporabo znamke, ki vsebuje geografsko označbo ali izraz, ki ustreza tej označbi, in njen prevod za žgane pijače, ki ne ustrezajo upoštevni specifikacijam, kot je veljalo za figurativni znamki, ki sta bili predmet spora o glavni stvari. Sodišče pa se, nasprotno, še ni izreklo o tem, kako je treba razumeti „posredno“ uporabo v smislu te iste določbe.

30. Po mojem mnenju ta posredna narava ne napotuje na primere, v katerih se zadevno ime ne sklicuje izrecno na geografske označbe, registrirane v Prilogi III k Uredbi št. 110/2008, kot trdi TSWA, temveč napotuje na primere, v katerih se uporabi nekoliko izkrivljeno sredstvo za uporabo take označbe. Tako kot M. Klotz, nizozemska vlada in Komisija namreč menim, da „posredna“ uporaba – drugače kot „neposredna“ uporaba, ki zahteva, da je zaščitena geografska označba umeščena neposredno na zadevni proizvod ali njegovo embalažo – predpostavlja, da je ta označba navedena na dodatnih marketinških sredstvih ali sredstvih obveščanja, kot je oglas za ta proizvod²⁴ ali dokumenti o njem²⁵.

18 Glej zlasti sodbo z dne 15. novembra 2017, Geissel in Butin (C-374/16 in C-375/16, EU:C:2017:867, točka 32 in navedena sodna praksa).

19 TSWA v zvezi s tem trdi, da bi se moralo ime „Glen“ v obravnavani zadevi prepovedati, ker gre za proizvod, ki je „primerljiv“ s proizvodom „Scotch Whisky“, vendar ni škotskega porekla. Meni, da se postavljeno vprašanje vseeno nanaša tudi na drugi primer iz navedenega člena 16(a), ker dejstvo, da so proizvodi primerljivi, ne izključuje izkoriščanja ugleda zaščitene geografske označbe. Naj spomnim, da se predložitveno sodišče glede tega vprašanja ni izreklo, da pa je Sodišče že presodilo, da „[če] so proizvodi, ki niso zajeti v registraciji, žgane pijače, se lahko upravičeno šteje, da gre za proizvode, ki so primerljivi z žganimi pijačami, registriranimi s to geografsko označbo“ (sodba z dne 14. julija 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac, C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 54).

20 Moj poudarek.

21 Glej po analogiji sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točka 114 in naslednje), v kateri so navedena merila povezovanja med spornim znakom in zaščitenim imenom, ki se nanašajo na to, da ju upoštevna javnost dojema kot „logično in pojmovno enoto“ ali zaznava kot „geografsk[o] sklicevanj[e] na portovec, ki je označen z zadevno označbo porekla“.

22 Enako je generalni pravobranilec M. Campos Sánchez-Bordona v sklepnih predlogih v zadevi Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:581, točka 42 in naslednje) prav tako v zvezi z določbo, enakovredno navedenemu členu 16(a), menil, da pojem „neposredna ali posredna komercialna uporaba“ lahko zajema uporabo zaščitene označbe porekla (v tej zadevi zaščitene geografske označbe) ne samo v identični obliki, temveč tudi v podobni obliki.

23 Komisija pojasnjuje, da nujnost uporabe same geografske označbe vseeno ne izključuje prevoda te označbe, in dodaja, da v obravnavani zadevi očitno ne gre za tak primer.

24 Nizozemska vlada navaja – fiktiven – primer posredne komercialne uporabe zaščitene geografske označbe „Scotch Whisky“ v okviru oglaševalske kampanje, ki bi se glasila tako: „Glen Buchenbach ima enak okus kot Scotch Whisky“.

25 Glej tudi doktrino, navedeno v predložitvenem sklepu, ki je omenjena v opombi 15 v teh sklepnih predlogih.

31. *Drugič*, glede *okvira*, katerega del je zadevna določba, poudarjam, da se področje uporabe navedene točke (a) člena 16 nujno razlikuje od področja uporabe pravil, ki tej točki sledijo v navedenem členu. To prvo določbo je treba zlasti ustrezno ločevati od točke (b), ki se nanaša na primere „zlorab[e], posnemanj[a] ali navajanj[a]“, to je na primere, v katerih ni uporabljena geografska označba kot taka, temveč se v njih pri upoštevnosti javnosti nanjo namiguje z bolj subtilnim sklicevanjem, kot pa je razumljeno v točki (a).

32. Vendar bi točka (b) navedenega člena 16 izgubila polni učinek, če bi se točka (a) tega člena razlagala široko, kot je predvideno v prvem vprašanju za predhodno odločanje, in sicer da se uporablja, že če sporni znak vzbuja kakršno koli asociacijo na registrirano geografsko označbo ali na z njo povezano geografsko območje. Iz splošne sistematike tega člena torej izhaja, kot poudarjata francoska vlada in Komisija, da pojem „neposredn[a] ali posredn[a] komercialn[a] uporab[a] [...] registrirane geografske označbe“ v smislu navedene točke (a) ne more zajemati takih primerov.

33. To ugotovitev potrjuje, kot menim, sodna praksa Sodišča,²⁶ v skladu s katero se zahteva zadostna bližina z zaščiteno geografsko označbo, tudi kar zadeva pojem zgolj „navajanja“ v smislu člena 16(b),²⁷ ta zahteva pa po mojem mnenju velja tudi za pojem „uporaba“ v smislu točke (a) tega člena.

34. *Tretjič*, glede *ciljev* Uredbe št. 110/2008 najprej ugotavljam, da je v uvodni izjavi 4 te uredbe poudarjeno, da si zakonodajalec Evropske unije prizadeva „[z]a zagotovitev bolj sistematičnega pristopa v okviru zakonodaje, ki ureja žgane pijače“, tako da postavlja „jasno opredeljena merila“, med drugim za „zaščito geografskih označb“.²⁸

35. Dvomim, da je združljivo s to izrecno skrbjo za pravno varnost, priznati upoštevnost merila, kot ga je navedlo predložitveno sodišče, to je dejstva, da se „pri upoštevnosti javnosti *vzbudi kakršn[a] koli asociacij[a]* z registrirano geografsko označbo ali geografskim območjem“,²⁹ ker je to merilo, ki ga zakonodajalec nikakor ni uvedel in katerega meje se mi zdijo preveč negotove. Sodišče je resda v zvezi z določbami člena 16 te uredbe že omenilo tveganje, da „bi se v javnosti [...] povzročila asociacija na poreklo proizvoda“,³⁰ vendar menim, da vseeno ni želelo, da bi ta splošni preudarek postal odločilen dejavnik presoje za namene uporabe ene ali druge od navedenih določb.

36. Dalje, na bolj vsebinski ravni ugotavljam, da je v uvodni izjavi 2 Uredbe št. 110/2008 navedeno, da morajo ukrepi, predvideni s to uredbo, „prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov, preprečevanju goljufivega ravnanja ter doseganju preglednosti trga in poštene konkurence“. V uvodni izjavi 9 te uredbe je še navedeno, da morajo ti ukrepi „preprečevati zlorabo [...] imen žganih pijač za proizvode, ki ne ustrezajo opredelitvam iz te uredbe“. V uvodni izjavi 14 te uredbe je omenjeno posebno varstvo, do katerega so upravičene geografske označbe, ki so registrirane v Prilogi III k navedeni uredbi in „katerih določena kakovost, sloves ali druge značilnosti žganih pijač se pripisujejo zlasti [danemu] geografskemu poreklu“.

26 Glej sodbi z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točki 56 in 57), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke od 33 do 35).

27 V zvezi z razlago navedenega člena 16(b) glej odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje v točki 48 in naslednjih teh sklepnih predlogov.

28 Glej tudi uvodno izjavo 1 Uredbe št. 110/2008 in obrazložiteni memorandum predloga Komisije z dne 15. decembra 2005, ki je pripeljal do sprejetja tega akta (predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, COM(2005) 125 final, str. 2), v katerem je ugotovljeno, da je nujno izboljšati jasnost pravila Unije, ki so se do takrat uporabljala za žgane pijače.

29 Moj poudarek.

30 Glej točko, citirano v opombi 16 v teh sklepnih predlogih, v zvezi s katero TSWA trdi, da je nemška različica (v kateri je omenjena samo „asociacija“) ožja od španske, angleške, francoske ali italijanske različice (v katerih je omenjena „asociacija idej“) in da je treba dati prednost tej širši formulaciji, tako da se „asociacija“ nanaša na področje duha, ki ga ustvari geografska označba, in ne na asociacijo na samo geografsko označbo.

37. Glede zlasti ciljev, ki jih uresničuje člen 16 Uredbe št. 110/2008, je med drugim iz njegovega naslova razvidno, da je njegov namen zagotoviti „[z]aščit[o] geografskih označb“ z njihovo registracijo, ki na eni strani omogoča opredelitev žganih pijač kot proizvodov s poreklom z določenega ozemlja v primerih, naštetih v navedeni uvodni izjavi 14, in na drugi strani prispeva k uresničevanju splošnejših ciljev, naštetih v uvodni izjavi 2.³¹

38. Tako menim, da je namen določb Uredbe št. 110/2008 in zlasti določb njenega člena 16 preprečevati zlorabo zaščiteneh geografskih označb ne le v interesu kupcev, temveč tudi v interesu proizvajalcev, ki so si prizadevali zagotoviti pričakovane lastnosti proizvodov, ki so zakonito označeni s takimi označbami, kot je Sodišče že poudarilo v zvezi z določbo prava Unije³², katere besedilo je podobno³³ besedilu člena 16 te uredbe.³⁴ S tega vidika je s točko (a) navedenega člena 16 posebej in izrecno prepovedano, da drugi gospodarski subjekti registrirano geografsko označbo uporabljajo v komercialne namene za proizvode, ki ne ustrezajo vsem zahtevanim specifikacijam,³⁵ zlasti da bi se neupravičeno okoristili z ugledom te geografske označbe.³⁶

39. Po mojem mnenju iz navedenega izhaja, da je varstvo potrošnikov na neki visoki ravni resda eden od ciljev določb, ki jih je treba razložiti, vendar iz tega ni mogoče sklepati, kot namigujeta grška in italijanska vlada, da za uporabo prepovedi iz navedene točke (a) zadostuje, da lahko sporno ime na kakršen koli način zavaja potrošnike glede porekla in da ima torej enak učinek, kot če bi se geografska označba uporabila taka, kot je bila registrirana, ali v podobni obliki. Ne sme se namreč prezreti, da so cilji teh določb tudi zaščititi lastnosti, priznane proizvodom, ki so ustrezno označeni s tako označbo, in posledično zaščititi gospodarske interese subjektov, ki so vlagali v zagotavljanje teh lastnosti, ter – splošneje – spodbujati preglednost trgov in lojalno konkurenco.

40. Zato predlagam, naj se na prvi del prvega vprašanja *odgovori*, da je treba člen 16(a) Uredbe št. 110/2008 razlagati tako, da „posredna [...] uporaba“ registrirane geografske označbe, ki je s to določbo prepovedana, zahteva, da je sporno ime identično zadevni označbi ali da ji je fonetično in/ali vizualno podobno. Zato ne zadostuje, da lahko to ime pri upoštevnosti javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na označbo ali z njo povezano geografsko območje.

2. Vpliv morebitnih informacij, umeščenih okoli spornega znaka, z vidika člena 16(a) Uredbe št. 110/2008 (drugi del prvega vprašanja)

41. Drugi del prvega vprašanja za predhodno odločanje je predložen v presojo Sodišču samo, če bi to menilo, da je lahko preprosta asociacija na registrirano geografsko označbo ali zadevno geografsko območje dovolj za opredelitev obstoja „posredne [...] komercialne uporabe“ te označbe v smislu člena 16(a) Uredbe št. 110/2008.

31 Cilji, ki jim tako sledi navedeni člen 16, so poudarjeni v sodbah z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 47), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točki 23 in 24).

32 In sicer s členom 118m(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (UL 2007, L 299, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 491/2009 z dne 25. maja 2009 (UL 2009, L 154, str. 1).

33 V zvezi s podobnostmi med členom 16 Uredbe št. 110/2008 in členom 118m(2) Uredbe št. 1234/2007 glej sodbo z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, točke 18, 34, 39 in 40), in sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Camposa Sánchez-Bordone v zadevi Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:581, točka 60 in opomba 16).

34 Sodišče je v sodbi z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, točka 38), presodilo, da je „v zvezi z varstvom [zaščiteneh označb porekla] in [zaščiteneh geografskih označb] [...] Uredba št. 1234/2007 instrument skupne kmetijske politike, katerega namen je v bistvu *potrošnikom zagotavljati*, da imajo kmetijski proizvodi, označeni z geografsko označbo, registrirano na podlagi te uredbe, zaradi svojega izvora z določenega geografskega območja nekatere posebne značilnosti in zato zaradi svojega geografskega izvora jamčijo kakovost – s ciljem, *da bi kmetijska gospodarstva*, ki so vložila resničen trud v izboljšanje kakovosti, za to ustvarila višji dohodek – in preprečevati, da bi tretje osebe zlorabljale ugled, ki je posledica kakovosti teh proizvodov“ (moj poudarek).

35 Spomniti moram, da člen 15(4) Uredbe št. 110/2008 zahteva, da so „[ž]gane pijače z geografsko označbo, registrirano v Prilogi III, [...] skladne z vsemi specifikacijami tehnične dokumentacije iz člena 17(1)“.

36 Glej v tem smislu sodbi z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 46), in z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, točki 39 in 40).

42. Ker predlagam, naj se za odgovor na prvi del tega vprašanja uporabi nasprotna razlaga, menim, da Sodišču ni treba odločiti o tem drugem delu. Vseeno bom v zvezi s tem delom navedel nekaj preudarkov.

43. Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je za ugotovitev obstoja take uporabe treba upoštevati umestitev sporne navedbe in zlasti dejstvo, da je tej navedbi dodano pojasnilo o pravem poreklu proizvoda, tako da je z informacijami, ki jih zagotavlja ta umestitev, mogoče zavrnilo trditev, da so bile zahteve iz navedenega člena 16(a) kršene. Konkretnije se sprašuje, ali mora sporni element „Glen“ presojati ločeno ali pa mora upoštevati tudi različne navedbe na etiketi, ki kažejo, da je zadevni proizvod nemškega porekla³⁷. Meni, da lahko popolno prepoved, ki jo TSWA zahteva v sporu o glavni stvari, odredi samo, če bi Sodišče navedeno točko (a) razlagalo tako, da prepoveduje uporabo izraza, ki vzbuja kakršno koli asociacijo na registrirano geografsko označbo, ne glede na umestitev tega izraza.

44. TSWA in grška vlada trdita, da dodatne navedbe na etiketi in pakiranju proizvoda³⁸ niso upoštevne za zavrnitev uporabe člena 16(a). Po mnenju italijanske vlade obstoja posredne uporabe v smislu te določbe, tudi če je umestitev spornega elementa lahko pomembna, ni mogoče izključiti, in to niti ko so navedenemu elementu dodane informacije o poreklu. Nizozemska vlada meni, da taka uporaba ne more obstajati, če ni sklicevanja na zaščiteno geografsko označbo in je poleg tega na etiketi jasno naveden kraj, kjer je bila pijača proizvedena.³⁹

45. Sam pa bi *podredno*⁴⁰ poudaril le to, da člen 16 Uredbe št. 110/2008 v točki (a) ne vsebuje izrecne navedbe, kakršna je v njeni točki (b), v skladu s katero je „zlorabo, posnemanje ali navajanje“ registrirane geografske označbe mogoče ugotoviti, „četudi je pravo poreklo proizvoda označeno“.

46. To razliko v besedilu po mojem mnenju pojasnjuje okoliščina, da kadar gre za vprašanje morebitne „neposredne ali posredne komercialne uporabe“ zaščitene geografske označbe v smislu točke (a) navedenega člena 16, to predpostavlja, da se uporabi ta označba kot taka ali v podobni obliki, in ne označba povsem druge vrste.⁴¹ Torej ne more biti dvoumno, da se je treba pri analizi zadevnega položaja osredotočiti na ugotovitev, ali je bila ena od geografskih označb, ki so registrirane v Prilogi III k navedeni uredbi, uporabljena ali ne.

47. Nasprotno pa mora ocena položaja v primeru iz točke (b) navedenega člena 16, v katerem gre za „zlorabo, posnemanje ali navajanje“, očitno presegati tako objektivno ugotovitev in zahteva obravnavo, za katero mora zakonodajalec Unije izrecno navesti, da z nekaterimi potencialnimi dejavniki presoje, med drugim z dejstvom, da je omenjeno „pravo poreklo proizvoda“,⁴² ni mogoče izključiti ene ali druge od teh treh opredelitev.⁴³ Menim, da bi moralo to *a fortiori* veljati za preprostejši primer iz točke (a) navedenega člena 16, ob domnevi, da je po mnenju Sodišča za uporabo te določbe nujno preučiti, kam je sporni znak umeščen.

37 In sicer „Swabian [...] Whisky“ (v slovenščini švabski viski), „Deutsches Erzeugnis“ (nemški proizvod), „Hergestellt in den Berglen“ (proizveden v Berglenu).

38 TSWA predlaga takšno preoblikovanje drugega dela prvega vprašanja za predhodno odločanje, ker pojem „umestitev“ („Umfeld“ v nemščini, ki je jezik tega postopka), ki ga je v njem uporabilo predložitveno sodišče, ne izhaja niti iz Uredbe št. 110/2008 niti iz sodne prakse Sodišča ter ker naj bi se bilo zato treba sklicevati bolj na pojme „predstavitev“, „označevanje“ in „embalaža“, opredeljene v točkah od 15 do 17 Priloge I k tej uredbi, na katere se glede na obrazložitev predložitvenega sklepa očitno v bistvu namiguje v tem vprašanju.

39 M. Klotz, francoska vlada in Komisija ob upoštevanju odgovorov, ki jih predlagajo za prvi del prvega vprašanja za predhodno odločanje, glede tega nimajo stališča.

40 Iz razlogov, navedenih v točki 42 teh sklepnih predlogov.

41 Glej tudi točko 40 teh sklepnih predlogov.

42 V tem členu 16(b) je natančneje navedeno tudi, da ni pomembno, da je „geografska označba uporabljena v prevodu ali mu [ji] je dodan izraz, kot je ‚kot‘, ‚tip‘, ‚slog‘, ‚narejen‘, ‚aroma‘, ali kateri koli podoben izraz“. Kljub uporabi takih domnevno korektivnih izrazov je potrošnik namreč še vedno zaveden zaradi sporočila, ki ga prenaša glavno ime in ki neupravičeno napeljuje na povezavo z navedeno označbo.

43 V zvezi z morebitno upoštevnostjo umestitve spornega elementa z vidika člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 glej odgovor na drugi del drugega vprašanja za predhodno odločanje v točki 69 in naslednjih teh sklepnih predlogov.

C. Pojem „navajanje“ registrirane geografske označbe v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 (drugo vprašanje)

1. Zahtevana oblika „navajanja“ registrirane geografske označbe z vidika člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 (prvi del drugega vprašanja)

48. Sodišče je z drugim vprašanjem za predhodno odločanje pozvano, naj odloči o pojmu „navajanje“ registrirane geografske označbe žgane pijače v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008.

49. Predložitveno sodišče s prvim delom tega vprašanja sprašuje, ali mora za ugotovitev obstoja takega navajanja in torej njegovo prepoved v skladu z navedeno točko (b) sporna navedba imeti obliko, ki je identična zaščiteni geografski označbi, ali obliko, ki je fonetično in/ali vizualno podobna, ali pa zadostuje, da ta navedba pri upoštevnosti javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na navedeno označbo ali z njo povezano geografsko območje.

50. To sodišče v podporo svojemu predlogu navaja, da je Sodišče pojem „navajanje“, uporabljen v členu 16(b) Uredbe št. 110/2008 in v podobnih uredbah prava Unije, ki so veljale pred navedeno uredbo, stalno razlagalo tako, da „zajema primer, v katerem izraz, uporabljen za opis proizvoda, vključuje del zaščitenega imena, tako da potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiteno“. ⁴⁴ Dodaja, da po njegovem vedenju Sodišče vseeno še ni odločilo o vprašanju, ali je fonetična in/ali vizualna podobnost med zadevnimi znaki ⁴⁵ nujen pogoj za to, da se lahko ugotovi prepovedano navajanje. Meni, da je odgovor na to vprašanje v tej zadevi bistven, ker v obravnavanem primeru take podobnosti ni. ⁴⁶

51. TSWA ter grška, francoska in italijanska vlada predlagajo, naj se odgovori, da „navajanje“ registrirane geografske označbe v smislu navedenega člena 16(b) ne zahteva, da je sporni izraz fonetično in/ali vizualno podoben zadevni označbi, in da zadostuje, da ta izraz pri upoštevnosti javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na označbo ali geografsko območje. M. Klotz in nizozemska vlada zagovarjata nasprotno tezo.

52. Stališče Komisije je nekako vmes, saj po njenem mnenju navedeni pojem „navajanje“ ne zahteva nujno fonetične in/ali vizualne podobnosti oziroma preproste asociacije, temveč v obravnavanem primeru bolj „obstoj konceptualne bližine med registrirano geografsko označbo in spornim imenom, v okviru katere bi običajno obveščeni potrošnik vzpostavil neposredno in nedvoumno povezavo med spornim imenom in [to] označbo“. ⁴⁷ Nagibam se k razlagi, ki je blizu temu mnenju, in sicer iz naslednjih razlogov.

53. Najprej ugotavljam, da *besedilo* zadevne točke (b) ne vsebuje elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče natančno opredeliti to, kar je treba razumeti pod pojmom „navajanje“ zaščitenih geografskih označb. Kvečjemu je obravnava z vidika drugih dveh primerov, ki sta pred tem omenjena v tej določbi, to je z vidika „zlorabe“ in „posnemanja“, tista, na podlagi katere je mogoče sklepati, da pojem „navajanje“ pomeni določeno stopnjo podobnosti z zadevno geografsko označbo, tudi če od teh treh pojmov očitno zahteva najnižjo stopnjo podobnosti.

54. Poleg tega je treba po mojem mnenju nekaj spoznanj izpeljati iz *sodne prakse Sodišča* o členu 16(b) Uredbe št. 110/2008 ali drugih določbah prava Unije, katerih besedilo je podobno besedilu navedenega člena.

44 Sodba z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 21 in navedena sodna praksa).

45 Kot je obstajala glede na primer, ki ga navaja predložitveno sodišče, med spornim imenom „Verlados“ in registrirano geografsko označbo „Calvados“ v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35).

46 Sporni element „Glen“ se namreč očitno tako fonetično kot vizualno razlikuje od registrirane geografske označbe „Scotch Whisky“.

47 Pojasniti moram, da tudi francoska in italijanska vlada poudarjata merilo „konceptualne bližine“, vendar svojega odgovora ne osredotočata na to merilo, temveč na merilo „asociacije“, ki ga omenja predložitveno sodišče.

55. Kot je ugotovilo predložitveno sodišče, je Sodišče odločilo, da obstaja „navajanje“ predvsem v smislu navedene točke (b), če sporno ime „vključuje del zaščitenega imena“. ⁴⁸ Menim, da taka delna vključitev, ⁴⁹ ki je obstajala v sporih o glavni stvari, v katerih so bile izdane zadevne sodbe Sodišča, ⁵⁰ vseeno ni pogoj *sine qua non* za uporabo te določbe.

56. Kot navaja francoska vlada, je namreč iz izraza „tako da“, ki sledi zgoraj navedenemu besedilu, razvidno, da je osrednje in odločilno merilo za presojo obstoja takega „navajanja“ to, da se preveri, ali „potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiteno“. ⁵¹ Sodišče je sicer že poudarilo, da „se mora nacionalno sodišče v *bistvu* opreti na predvideno reakcijo potrošnika na izraz, ki je uporabljen za opis zadevnega proizvoda, pri čemer je *bistveno*, da se pri njem ustvari povezava med navedenim izrazom in zaščitnim imenom“. ⁵² Poleg tega je pojasnilo, da se mora to sodišče „opreti na zaznavo normalno obveščene ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega [evropskega] potrošnika“. ⁵³ Dejansko, tudi če je zadevno zaščiteno ime sestavni del izpodbijane znamke, ostaja možno, da povprečni potrošnik ob proizvodu, označenem z navedeno znamko, te ne bo nujno povezoval s proizvodom, označenim z navedenim imenom. ⁵⁴

57. Sodišče je tudi večkrat odločilo, „da je upravičeno šteti, da gre za navajanje zaščitenega imena, kadar so si v primeru proizvodov, ki so si na videz podobni, prodajna poimenovanja fonetično in vizualno podobna“, ta podobnost pa „ni naključna“, pri čemer je pojasnilo, „da je ta podobnost očitna, kadar se izraz, uporabljen za opis zadevnega proizvoda, v zadnjih dveh zlogih ujema z zaščitnim imenom in ima enako število zlogov kot to ime“. ⁵⁵

58. Vendar tako kot večina strank, ki so v tej zadevi vložile stališča, ⁵⁶ menim, da opredelitev fonetične in vizualne podobnosti ni nujen pogoj za preverjanje obstoja „navajanja“, temveč bolj eden od preizkusov, ki jih navaja Sodišče in ki to preverjanje omogočajo. Menim, da je bilo omenjanje fonetične in vizualne „podobnosti“ s strani Sodišča povezano z dejanskimi okoliščinami zadev, v katerih so bile izdane sodbe, v katerih je ta izraz naveden, ⁵⁷ in da torej ni izključeno, da je „navajanje“ lahko podano, tudi če take podobnosti ni.

48 Sodba z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 21 in navedena sodna praksa).

49 Nasprotno, ne gre zgolj za „navajanje“, temveč za „uporabo“ v smislu določbe, podobne točki (a) člena 16 Uredbe št. 110/2008, če je *celotno* zaščiteno ime vključeno v ime živila za označitev njegovega okusa (glej sodbo z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-393/16, EU:C:2017:991, točki 57 in 58).

50 V zvezi s spornimi imeni „Cambozola“, „parmesan“, „KONJAKKI“, „Verlados“ in „Port Charlotte“ glej sodbe z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 25); z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točka 44); z dne 14. julija 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 56); z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 21), in z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točka 122).

51 Glej zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 21, 32, 35 in 48 ter navedena sodna praksa). Po mnenju Komisije to merilo iz sodne prakse pomeni, da se takoj in natančno ustvari asociacija med zadevnim proizvodom in zaščiteno geografsko označbo.

52 Sodba z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 22). Moj poudarek.

53 Sodba z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 25, 28 in 48).

54 Glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točke od 122 do 125).

55 Glej zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 33, 34, od 38 do 40 in 48 ter navedena sodna praksa).

56 In sicer vse stranke, razen M. Klotza in nizozemske vlade.

57 Glej zlasti sodbe z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 27); z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točka 46); z dne 14. julija 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točki 57 in 58), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točke od 38 do 40).

59. Poleg merila delne vključenosti zgoraj navedenega zaščitenege imena⁵⁸ je eden od dejavnikov presoje, ki se šteje za upošteven, „konceptualna bližina“ med dvema izrazoma v različnih jezikih“. Pojasniti moram, da je Sodišče to merilo razlikovalo od merila „fonetične in vizualne podobnosti“ in da je bilo, tako kot druga merila, povezano z raziskovanjem potrošnikovega dojetanja, ki je torej očitno osrednji in nujni pogoj za obstoj „navajanja“.⁵⁹

60. Zato menim, da je za opredelitev „navajanja“ v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 edino odločilno merilo vprašanje, ali „potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiteno“,⁶⁰ kar mora presoditi nacionalno sodišče, pri čemer mora po potrebi upoštevati ali delno vključenost zaščitenege imena v izpodbijano ime, ali fonetično in vizualno podobnost, ali konceptualno bližino.

61. *Vendar* pa po mojem mnenju ne bi bilo skladno z zgoraj navedenimi cilji tu razlaganih določb,⁶¹ če bi se dopuščalo tako nenatančno in široko merilo, kot je predvideno v drugem vprašanju za predhodno odločanje, to je da „sporni del znaka pri upoštevnosti javnosti vzbudi *kakršno koli asociacijo* na registrirano geografsko označbo ali geografsko območje“.⁶²

62. Poleg tega je treba ob upoštevanju sistematike tega člena 16, kot sem navedel v zvezi z njegovo točko (a),⁶³ zagotoviti, da se njegova točka (b) ne bo razlagala tako, da bi zadnjenavedena določba segala na področje uporabe določb, ki ji sledita v tem členu, to je točk (c) in (d), ki se nanašata na primere, v katerih je sklicevanje na zaščiteno geografsko označbo še šibkejše kot „navajanje“ te označbe.

63. Nazadnje, glede splošnejšega okvira, v katerega se umeščata Uredba št. 110/2008 in zlasti njen člen 16, M. Klotz pravilno poudarja, da če bi Sodišče menilo, da za ugotovitev „navajanja“ zadostuje, da je vzbujena kakršna koli asociacija, bi to pomenilo nepredvidljivo razširitev področja uporabe te uredbe in povzročilo velika tveganja za prosti pretok blaga, saj je varstvo industrijske in poslovne lastnine, kot ga zagotavlja navedena uredba,⁶⁴ ena od možnih utemeljitev omejevanja te svoboščine.⁶⁵

64. Natančneje, če bi bilo treba zaščiteno geografske označbe, v tem primeru „Scotch Whisky“, ki jo zagotavlja točka (b) člena 16, razširiti na uporabo izraza, ki nikakor ni podoben tej označbi, bi bili proizvodi ali znamke, ki se nikakor ne sklicujejo na besedilo navedene označbe, prav tako zajeti s prepovedjo iz te določbe. Iz tega bi sledilo, kot navaja nizozemska vlada, da bi bile možnosti proizvajalcev viskija s poreklom iz drugih držav, ne iz „Združenega kraljestva (Škotske)“⁶⁶, da bi s svojimi proizvodi ali znamkami izstopali, bistveno manjše.⁶⁷

58 Glej točko 55 teh sklepnih predlogov.

59 Glej sodbi z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točki 47 in 48), in z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 35).

60 Pri tem je treba pojasniti, da ni pomembno, da povprečni evropski potrošnik spornega proizvoda ne more zamenjati s proizvodom, ki je zakonito označen z zadevnim zaščitnim imenom (glej sodno prakso, navedeno v točki 79 teh sklepnih predlogov).

61 S cilji, analiziranimi v točki 34 in naslednjih teh sklepnih predlogov.

62 Moj poudarek.

63 Glej točko 31 in naslednje teh sklepnih predlogov.

64 Glej po analogiji sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točki 80 in 81).

65 M. Klotz se v zvezi s tem sklicuje zlasti na sodbo z dne 20. maja 2003, Consorzio del Prosciutto di Parma in Salumificio S. Rita (C-108/01, EU:C:2003:296, točka 66 in navedena sodna praksa).

66 Država porekla, kot je v Prilogi III k Uredbi št. 110/2008 navedena za zaščiteno geografsko označbo „Scotch Whisky“.

67 Nizozemska vlada pravilno poudarja povezave med zaščito, ki je z Uredbo št. 110/2008 zagotovljena geografskim označbam, in svobodo, ki jo imajo podjetja pri izbiri imena svojega proizvoda, ne glede na to, ali je to ime zaščiteno po pravu znamk, pri čemer je treba ugotoviti, da je namen navedene uredbe preprečiti zlorabo imena „Scotch Whisky“, do katere bi prišlo, če bi se to ime uporabilo za viski, ki ne bi bil proizveden na Škotskem, medtem ko je namen posamične zaščite znamke dati podjetju možnost, da se razlikuje od drugih in tretjim osebam prepreči uporabo zaščitene znamke (v zvezi s povezavami, ki jih s pravom znamk vzpostavlja člen 23 te uredbe, glej Blakeney, M., *The protection of geographical indications, Law and practice*, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2014, str. 286).

65. Zato predlagam, naj se na prvi del drugega vprašanja za predhodno odločanje *odgovori*, da je treba člen 16(b) Uredbe št. 110/2008 razlagati tako, da „navajanje“ registrirane geografske označbe, ki je s to določbo prepovedano, ne zahteva, da je sporno ime nujno fonetično in vizualno podobno zadevni označbi, da pa vseeno ne zadostuje, da lahko to ime pri upoštevni javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na zaščiteno označbo ali z njo povezano geografsko območje. Če take podobnosti ni, je treba upoštevati konceptualno bližino, ki eventualno obstaja med zadevno označbo in izpodbijanem imenom, če lahko zaradi te bližine potrošnik pomisli na proizvod, ki je zaščiten z navedeno označbo.

66. Glede uporabe tega sklepa v okviru *spora o glavni stvari* naj spomnim, da mora samo nacionalno sodišče, in ne Sodišče, presoditi, ali v obravnavani zadevi obstaja „navajanje“ v smislu navedenega člena 16(b),⁶⁸ čeprav lahko Sodišče vseeno poda pojasnila, ki nacionalna sodišča usmerjajo pri njihovi presoji.⁶⁹

67. V zvezi s tem ugotavljam, da predložitveno sodišče, potem ko je navedlo trditve strank iz postopka v glavni stvari,⁷⁰ navaja, da „glen“ izvira iz gelščine in pomeni „ozko dolino“ ter da je 31 od skupno 116 žganjarn, ki proizvajajo „Scotch Whisky“, to je viski škotskega porekla, poimenovanih po *glen*, v kateri so. To sodišče poudarja, da vseeno obstajajo tudi viskiji, proizvedeni zunaj Škotske, ki imajo v svojem imenu izraz „glen“, kot so viskiji „Glen Breton“ iz Kanade,⁷¹ „Glendalough“ iz Irske in „Glen Els“ iz Nemčije.⁷² Poleg tega omenja anketo, ki jo je predložila TSWA in jo M. Klotz izpodbija, iz katere je med drugim razvidno, da je 4,5 % vprašanih nemških potrošnikov viskija izjavilo, da ob izrazu „glen“ pomislijo na škotski viski ali nekaj škotskega.

68. Glede na navedeno se strinjam s stališčem Komisije, da ni gotovo, da v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, obstaja zadostna konceptualna bližina med zaščiteno geografsko označbo in izpodbijanem imenom, da bi se to ime lahko obravnavalo kot „navajanje“ navedene označbe v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008.⁷³ V zvezi s tem bo moralo zgolj in samo predložitveno sodišče preveriti, ali povprečen evropski potrošnik⁷⁴ takoj pomisli na „Scotch Whisky“, ko ima pred seboj primerljiv proizvod z imenom „Glen“, čeprav izbira tega imena za poimenovanje viskija nedvomno ni zgolj naključna.⁷⁵ Tudi ob domnevi, da bi to sodišče presodilo, da potrošniki izraz „Glen“ sistematično povezujejo z viskijem, bi lahko vseeno manjkala potrebna tesna povezava s *škotskim* viskijem in torej nujna bližina z označbo „Scotch Whisky“.

68 V skladu z ustaljeno sodno prakso je v okviru postopka iz člena 267 PDEU, ki temelji na jasni ločitvi nalog med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, vsaka presoja dejanskega stanja v izključni pristojnosti nacionalnega sodišča (glej zlasti sodbi z dne 8. maja 2008, Danske Svineproducenter, C-491/06, EU:C:2008:263, točka 23, in z dne 25. oktobra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, točka 27), zlasti ker ni nujno, da ima Sodišče za to na voljo vse potrebne podatke (glej zlasti sodbi z dne 21. junija 2007, Omni Metal Service, C-259/05, EU:C:2007:363, točka 15, in z dne 9. februarja 2017, Madaus, C-441/15, EU:C:2017:103, točka 35).

69 Glej sodno prakso, navedeno v opombi 9 v teh sklepnih predlogih.

70 Po mnenju TSWA sporni znak, to je „Glen“, izvira iz *škotske* gelščine in se uporablja zlasti na Škotskem kot običajno krajevno ime in zelo pogosto kot element imena škotskega viskija, s katerim evropski in nemški potrošniki to besedo zlasti povezujejo. Nasprotno pa M. Klotz meni, da ta izraz ne označuje škotskega porekla, saj je običajna beseda v angleščini, ki izvira iz *irske* gelščine ter se pojavlja v imenu številnih mest, rek in dolin zunaj Škotske in v imenu viskijev, proizvedenih drugod po svetu.

71 Komisija navaja, da je TSWA neuspešno poskušala preprečiti registracijo znamke „Glen Breton“ s strani žganjarne Glenora s sedežem v Novi Škotski (Kanada) (glej sodbo zveznega višjega sodišča, Kanada, z dne 22. januarja 2009, Glenora Distillers International Ltd v. The Scotch Whisky Association, 2009 FCA 16, (2010) 1 F.C.R. 195). Dodaja, da pa, nasprotno, TSWA leta 2013 v Nemčiji ni nasprotovala registraciji znamke „Glen Buchenbach“, ki je sporna v postopku v glavni stvari. Ugotavljam, da TSWA tudi v Franciji ni uspela doseči prepovedi uporabe znamke „Wel Scotch“ za pivo na podlagi členov 10 in 16 Uredbe št. 110/2008 (glej sodbo Cour de cassation (kasacijsko sodišče), oddelek za gospodarske zadeve, z dne 29. novembra 2011, 10-25.703, objavljeno v biltenu).

72 M. Klotz pojasnjuje, da ta seznam ni izčrpen, in omenja viski „Old Glen Malt Whisky“, proizveden v Kentuckyju (Združene države), in viski, ki ga v Avstraliji proizvaja Castle Glen Distillery. Vseeno je treba opozoriti, da bi moral biti povprečen evropski potrošnik seznanjen s temi informacijami, da bi lahko bile odločilne.

73 Komisija trdi, da izraz „Glen“ ne ustvarja zadostne povezave z zaščiteno geografsko označbo „Scotch Whisky“, ker se škotski viskiji ne prodajajo vsi pod imenom „Glen“, ker ta izraz ni ime, ki bi ga potrošniki običajno uporabljali za škotski viski, ker tudi ni ime zgolj škotskega izvora, temveč je gelskega izvora in se uporablja tudi na Irskem, ter ker je omenjena anketa omejena na nemški trg in z njo ni bila ugotovljena samodejna asociacija.

74 Kot je opredeljen v sodni praksi Sodišča, navedeni v točki 56 teh sklepnih predlogov.

75 Komisija ugotavlja, da ni mogoče izključiti, da je namen uporabe besede „Glen“, ki v nemščini nima samostojnega pomena, zadevnemu proizvodu zagotoviti določen ugled, ker se uporablja tudi za nekatere visokokakovostne viskije, vendar je vseeno očitno, da gre v tem primeru samo za spretno komercialno strategijo, glede na to, da ni zadostne povezave z registrirano označbo „Scotch Whisky“.

2. *Vpliv morebitnih informacij, umeščenih okoli spornega znaka, z vidika člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 (drugi del drugega vprašanja)*

69. Drugi del drugega vprašanja za predhodno odločanje je predložen Sodišču samo, če bi to menilo, da fonetična in vizualna podobnost ni nujna ter da je lahko kakršna koli preprosta asociacija na registrirano geografsko označbo ali zadevno geografsko območje dovolj za ugotovitev obstoja „navajanja“ te označbe v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008.

70. Ob upoštevanju odgovora, ki ga predlagam na prvi del tega vprašanja,⁷⁶ se mi zdi potrebno, da predstavim svoje stališče še glede drugega dela.

71. Predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali je treba za ugotovitev, ali dejansko obstaja „navajanje“, prepovedano v skladu z navedenim členom 16(b), analizirati sporni element znaka ločeno ali ob upoštevanju umestitve tega elementa, zlasti če so mu dodane informacije o „dejanski lokaciji“, ki pojasnjujejo pravo poreklo zadevnega proizvoda.⁷⁷

72. To sodišče ugotavlja, da je v členu 16(b) Uredbe št. 110/2008 izrecno navedeno, da je „kakršno koli [...] navajanje“ prepovedano, „četudi je pravo poreklo proizvoda označeno“, to pojasnilo pa bi bilo lahko v nasprotju z upoštevanjem umestitve spornega elementa. Po njegovem mnenju to ne izključuje nujno, da je treba to upoštevati „v okviru predhodne presoje, ali sploh gre za ‚[navajanje]‘“.

73. Nizozemska vlada meni, da zaradi odgovora, ki ga predlaga na prvi del drugega vprašanja za predhodno odločanje, drugega dela ni treba obravnavati. M. Klotz trdi, da bi morala biti umestitev sporne navedbe pomembna pri uporabi navedenega člena 16(b).⁷⁸ Po mnenju italijanske vlade bi lahko bilo tako, vendar „navajanja“, ki je na podlagi te določbe nezakonito, ni mogoče izključiti, tudi če je na zadevnem proizvodu izrecno navedeno njegovo točno poreklo. TSWA, grška in francoska vlada ter Komisija v bistvu menijo, da pri presoji obstoja „navajanja“ ne morejo biti pomembne dodatne navedbe na etiketi in pakiranju⁷⁹ zadevnega proizvoda, vključno takrat, ko so spornemu elementu dodane navedbe o pravem poreklu proizvoda. S tem mnenjem se strinjam iz naslednjih razlogov.

74. *Prvič*, iz po mojem mnenju nedvoumnega besedila člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 izhaja, da dejstvo, da je upoštevna javnost seznanjena s „pravim poreklom proizvoda“, ni element, s katerim je mogoče odpraviti zavajajočo naravo izpodbijanega imena in torej izključiti, da bi bilo to lahko zajeto z opredelitvijo „navajanja“ v smislu te določbe.

75. Druga pojasnila v navedeni točki (b), ki se nanašajo na primere, v katerih je zaščitena geografska označba uporabljena v prevodu ali ji je dodan omilitveni izraz,⁸⁰ po mojem mnenju potrjujejo razlago, v skladu s katero glede na to opredelitev dejstvo, da so dodatne informacije o poreklu navedene z opisom, predstavitev ali označevanjem oziroma celo z embalažo⁸¹ zadevnega proizvoda, nima nobenega vpliva.

76. *Drugič*, tako kot TSWA, francoska vlada in Komisija menim, da *sodna praksa Sodišča* ponuja spoznanja, ki navedeno razlago potrjujejo.

76 Glej točko 65 teh sklepnih predlogov.

77 V zvezi z informacijami, ki so na etiketi proizvoda, ki je predmet spora o glavni stvari, navedene v zvezi z nemškim poreklom, glej opombo 37 v teh sklepnih predlogih.

78 Po mnenju M. Klotza bi bilo nujno upoštevati, da je sporni element „Glen“ vključen v celoten znak „Glen Buchenbach“ in da so mu na etiketi dodane številne navedbe o pravem poreklu proizvoda, s katerimi bi se potrošnik seznanil skupaj z znakom „Glen Buchenbach“.

79 V zvezi s to posebno formulacijo predlaganega odgovora glej stališče TSWA, navedeno v opombi 38 v teh sklepnih predlogih.

80 Glej povzetek teh drugih pojasnil, predstavljen v opombi 42 v teh sklepnih predlogih.

81 Možna sredstva obveščanja, ki so omenjena ne samo v točkah od 14 do 17 Priloge I k Uredbi št. 110/2008 (v katerih so ti štirje pojmi opredeljeni), temveč izrecno tudi v členu 16(c) te uredbe, ki se sklicuje na navedbe pri „opisu, predstavitvi ali označevanju“ proizvoda (pri čemer so ti trije izrazi tudi v naslovu navedene uredbe). V zvezi z zeleno razlago zadnje navedene določbe glej točko 84 in naslednje teh sklepnih predlogov.

77. Sodišče je namreč jasno navedlo, da morebitna uporaba navedb, ki so izrecno našteje v navedenem členu 16(b), zlasti v zvezi s pravim poreklom proizvoda, „ugotovitve [navajanja v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008] ne bi spremenila“.⁸²

78. Poleg tega je Sodišče presodilo, da neobstoj verjetnosti zmede med zadevnimi proizvodi pri upoštevni javnosti ne more biti ovira za to ugotovitev „navajanja“.⁸³

79. Posledično uporaba imena, ki je opredeljena kot „navajanje“ – v smislu te določbe – geografske označbe, registrirane v Prilogi III k navedeni uredbi, vseeno ne more biti dovoljena ob upoštevanju posebnih okoliščin, ki obstajajo v zvezi s proizvodom, na katerem je to nezakonito ime, ali zaradi neobstoja verjetnosti zmede s proizvodom, na katerem je navedena geografska označba uporabljena zakonito.⁸⁴ Nacionalno sodišče, ki odloča o sporu, torej nima nobene kontekstualne diskrecijske pravice v zvezi s tem.⁸⁵

80. Natančneje, iz te sodne prakse izhaja, da z vidika navedenega člena 16(b) ni pomembno, da sporno ime ustreza imenu podjetja in/ali kraju, kjer se proizvod proizvaja,⁸⁶ kot navaja M. Klotz, ki trdi, da je ime „Glen Buchenbach“ besedna igra, sestavljena iz kraja porekla pijače, ki je predmet spora o glavni stvari (*Berglen*), in imena krajevne reke (*Buchenbach*).⁸⁷

81. Sodišče je pojasnilo še, da okoliščina, da sporno ime napotuje na kraj proizvodnje, ki ga potrošniki države članice, v kateri se proizvod proizvaja, poznajo, ni upošteven dejavnik v okviru presoje pojma „navajanje“ v smislu navedene točke (b), ker so s to določbo registrirane geografske označbe zaščitene pred vsakim navajanjem na celotnem ozemlju Unije ter ker se to glede na nujnost zagotoviti učinkovito in enotno zaščito navedenih označb na tem ozemlju nanaša na vse potrošnike na njem.⁸⁸

82. Ta neupoštevnost po mojem mnenju velja tudi za primer, v katerem je sklicevanje na kraj proizvodnje zadevnega proizvoda vključeno, kot je očitno v primeru iz spora o glavni stvari, ne le v samo sporno ime, temveč tudi v navedbe, ki ga dopolnjujejo.⁸⁹

83. Zato predlagam, naj se na drugi del drugega vprašanja za predhodno odločanje *odgovori*, da je treba člen 16(b) Uredbe št. 110/2008 razlagati tako, da za ugotovitev obstoja „navajanja“, prepovedanega s to določbo, ni treba upoštevati dodatnih informacij, ki so poleg spornega znaka navedene v opisu, predstavitvi ali označevanju zadevnega proizvoda, zlasti v zvezi s pravim poreklom proizvoda.

82 Glej sodbo z dne 21. januarja 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 43 in navedena sodna praksa), in po analogiji sodbo z dne 4. marca 1999, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, točki 29 in 43).

83 Glej sodbo z dne 21. januarja 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 45, 51 in 52 ter navedena sodna praksa). V zvezi z zaščiteno označbo porekla „Porto/Port“ in znamko „Port Charlotte“ glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Camposa Sánchez-Bordone v zadevi *EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:394, točka 95 in naslednje) in sodbo z dne 14. septembra 2017, *EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točka 123).

84 Sodba z dne 21. januarja 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 11, 12, 29, 49 in naslednje), v zvezi s pijačo, imenovano „Verlados“, glede katere je bilo zatrjevano, da to ime napotuje na ime podjetja (*Viiniverla*) in na vas (*Verla*, Finska), kjer se ta pijača proizvaja, in ne na francosko geografsko označbo „Calvados“.

85 Sodišče je v sodbi z dne 4. marca 1999, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, točk 27 in 28), res menilo, da je pomembno, da nacionalno sodišče upošteva brošuro, iz katere je bilo, kot se je zdelo, razvidno, da fonetična podobnost med imenoma „Cambozola“ in „Gorgonzola“ ni naključna, vendar samo za namene ugotovitve te podobnosti in torej za to, da se utemelji ugotovitev obstoja „navajanja“.

86 Sodba z dne 21. januarja 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 42 in naslednje).

87 Prav tako ni upošteveno dejstvo, da se proizvod eventualno trži zgolj lokalno in/ali v majhnih količinah (sodba z dne 21. januarja 2016, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, točki 46 in 47).

88 Glej sodbo z dne 21. januarja 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, točke 27).

89 V obravnavanem primeru navedbe „Swabian [švabski]“, „Deutsches Erzeugnis [nemški proizvod]“ in „Hergestellt in den Berglen [proizveden v Berglen]“ na etiketi proizvoda.

D. Vpliv morebitnih informacij, umeščenih okoli spornega znaka, z vidika člena 16(c) Uredbe št. 110/2008 (tretje vprašanje)

84. Sodišče je s tretjim vprašanjem za predhodno odločanje pozvano, naj odloči, ali je treba za ugotovitev, ali obstaja „napačn[a] ali zavajajoč[a] navedb[a] [...], ki lahko daje lažen vtis o poreklu“, v smislu člena 16(c) Uredbe št. 110/2008, upoštevati umestitev sporne navedbe, zlasti če ji je dodana navedba o pravem poreklu zadevnega proizvoda.

85. Predložitveno sodišče pojasnjuje, da se sprašuje, ali je treba za ugotovitev obstoja zavajajoče navedbe glede porekla v okviru spora o glavni stvari upoštevati samo sporni element znaka, to je „Glen“, ali pa je treba upoštevati tudi, kam je ta element umeščen. Ta umestitev naj bi v obravnavanem primeru obsegala predvsem pojem „Buchenbach“, ki sledi izrazu „Glen“ v izpodbijanem imenu, ter druge informacije na etiketi, ki se nanašajo na dejansko lokacijo.⁹⁰

86. V zvezi s tem M. Klotz, Komisija in nizozemska vlada⁹¹ v bistvu trdijo, da bi bilo treba za presojo obstoja „napačne ali zavajajoče navedbe“ v smislu tega člena 16(c) upoštevati umestitev spornega znaka in zlasti analizirati celotno etiketo. Po mnenju italijanske vlade preučitev navedene umestitve ne more izključiti, da lahko obstaja zavajajoča navedba, tudi če je dodana navedba o pravem poreklu proizvoda. TSWA ter grška in francoska vlada trdijo, da navedena umestitev za uporabo te določbe ni pomembna, tudi če so zadevnemu elementu dodane informacije o pravem poreklu proizvoda. S tem mnenjem se strinjam iz naslednjih razlogov.

87. Prvič, glede besedila člena 16(c) Uredbe št. 110/2008 najprej poudarjam, da se ta določba nikakor ne sklicuje na elemente, ki lahko obkrožajo in dopolnjujejo ali celo popravljajo sporni opis.

88. Dalje, Komisija – po mojem mnenju nepravilno – trdi, da „tako pridevnik ‚kakršen koli‘ kot skupna navedba ‚opis, predstavitev ali označevanje proizvoda‘ nedvoumno kažeta, da je treba celostno upoštevati vse navedbe o poreklu in –skupaj – opis, predstavitev in označevanje“, tako da bi se morala v sporu o glavni stvari presoja nanašati na vse informacije na etiketi.

89. V zvezi s tem ugotavljam, da sta v nemški različici⁹² člena 16 točki (a) in (b), ki se začneta z izrazom „jede [vsak]“, ki mu sledi ednina, res zapisani drugače v primerjavi s točkama (c) in (d) istega člena, v katerih je uporabljen izraz „alle [vse]“, ki mu sledi množina, ta sestava pa bi morda lahko namigovala na idejo o celovitosti, kar zadeva zadnjenavedeni točki.

90. Vendar sprememba formulacije različnih primerov, naštetih v navedenem členu 16, ne obstaja v drugih jezikovnih različicah, v katerih se iz izraza, ki v bistvu pomeni „vsak“ in ki je uporabljen na začetku tako točke (c) kot točk (a), (b) in (d) navedenega člena, po mojem mnenju nikakor ne sklepa, da je treba preučiti vse podatke, ki so v obravnavani zadevi navedeni na etiketi, da bi se presodilo, ali je položaj, kot je ta iz postopka v glavni stvari, posebej zajet s prepovedjo iz točke (c).⁹³

90 To sodišče pojasnjuje, da bo moralo po njegovem mnenju odločiti, ali „Glen“ zavaja upoštevno javnost, le če umestitev nima nobene vloge. Če pa je treba, nasprotno, upoštevati umestitev, TSWA svoje tožbe ne more opreti na člen 16(c) Uredbe št. 110/2008, ker je namen te tožbe prepoved uporabe navedenega izraza nasploh, tudi če so morda navedene informacije o dejanski lokaciji.

91 Natančneje, po mnenju nizozemske vlade „[g]lede tega ni mogoče govoriti o napačni ali zavajajoči navedbi v smislu člena 16(c) Uredbe št. 110/2008, če ni nobenega sklicevanja na geografsko označbo ali na izraz, ki ustreza tej označbi in njenemu prevodu, in če je poleg tega na etiketi proizvoda jasno navedeno poreklo žgane pijače“ (moj poudarek). Kar zadeva prvi element tako predlaganega odgovora, se ta vlada sklicuje na točko 60 sodbe z dne 14. julija 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484), v kateri sta omenjena „uporaba znamke, ki vsebuje geografsko označbo ali poimenovanje, ki ustreza tej označbi, in prevod te označbe“, kar je omemba, ki se mi zdi značilna za dejanske okoliščine v navedeni zadevi (glej zlasti točki 16 in 38 sodbe).

92 Jezik tega postopka.

93 Odstopanje je tudi v španski različici („todo“, ki mu sledi ednina, v točkah (a) in (b); „cualquier“ v točkah (c) in (d), vendar brez množine, ki je uporabljena v nemški jezikovni različici). Enaka beseda, katere pomen označuje element, obravnavan ločeno v neki celoti, pa je, nasprotno, uporabljena v ednini, ki sledi tej besedi, tako v točki (c) kot v točkah (a), (b) in (d) zlasti v danski („enhver“), angleški („any“), francoski („toute“), italijanski („qualsiasi“), portugalski („qualquer“) in švedski („varje“) jezikovni različici.

91. V skladu z ustaljeno sodno prakso pa je treba določbe prava Unije razlagati in uporabljati enotno ob upoštevanju različic v vseh jezikih Evropske unije, in če so med jezikovnimi različicami razlike, je treba zadevno določbo razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je,⁹⁴ in zaradi teh meril se nagibam k nasprotni razlagi od tiste, ki jo predlaga Komisija.⁹⁵

92. Glede izraza „napačn[a] ali zavajajoč[a] navedb[a] [...] pri opisu, predstavitvi ali označevanju proizvoda“ prav tako ne razumem, zakaj Komisija iz tega zadnjega naštevanja, ki sicer vsebuje priredni veznik „ali“⁹⁶ – ki običajno kaže na izbirnost – sklepa, da bi bilo treba opraviti presojo, ki je opredeljena kot „skupna“ in pri kateri bi se morale upoštevati vse informacije o zadevnem proizvodu, ki so dodane spornemu znaku, da bi se ugotovilo, ali ta znak pomeni „napačno ali zavajajočo navedbo“ v smislu člena 16(c) Uredbe št. 110/2008.⁹⁷

93. Poleg tega se M. Klotz sklicuje na navedbo „ki lahko daje lažen vtis o poreklu“, uporabljeno na koncu navedenega člena 16(c). Trdi, da če bi Sodišče presodilo, da se je treba za ugotovitev obstoja „navajanja“ v smislu točke (b) tega člena sklicevati na konkretno *celovito dožemanje* normalno obveščene ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega potrošnika,⁹⁸ bi to veljalo *toliko bolj* za presojo obstoja „napačne ali zavajajoče navedbe“ v smislu navedene točke (c). Vendar je ta trditev po mojem mnenju brezpredmetna, ob upoštevanju odgovora, ki ga predlagam za drugi del drugega vprašanja za predhodno odločanje.⁹⁹

94. Osebno menim, da če bi zakonodajalec Unije resnično želel omogočiti, da je navedba, ki je *sama po sebi* napačna ali zavajajoča v smislu člena 16(c) te uredbe, vseeno lahko dovoljena zaradi dodatnih informacij, umeščenih okoli te navedbe, bi bila taka omejitev področja uporabe te določbe izrecno določena, zlasti ob upoštevanju ciljev zaščite, ki jih uresničuje.¹⁰⁰

95. *Drugič*, glede *okvira*, v katerega je umeščena točka (c) navedenega člena 16, se strinjam z mnenjem Komisije, ki ugotavlja, da je treba primer iz te določbe razlikovati od primerov iz točk (a) in (b) istega člena,¹⁰¹ vendar menim, da iz splošne sistematike te točke (c) ne izhaja, da se v primeru, na katerega se nanaša, zahteva celovita preučitev etikete.

96. Po zgledu tega, kar je generalni pravobranilec M. Campos Sánchez-Bordona poudaril v zvezi z določbo prava Unije, podobno členu 16 Uredbe št. 110/2008,¹⁰² menim, da ta člen vsebuje stopnjevan seznam prepovedanih dejanj, v katerem se točka (c) razlikuje od prvih dveh določb. Medtem ko je točka (a) navedenega člena 16 omejena na uporabo zaščitene geografske označbe, točka (b) pa na zlorabo, posnemanje ali navajanje, je namreč s točko (c) zaščiteno področje razširjeno,

94 Glej zlasti sodbi z dne 26. julija 2017, Mengesteab (C-670/16, EU:C:2017:587, točka 82), in z dne 12. oktobra 2017, Lombard Ingtlan Lizing (C-404/16, EU:C:2017:759, točka 21).

95 V zvezi z normativnim sistemom, katerega del je člen 16(c) Uredbe št. 110/2008, in cilji tega člena glej točko 95 in naslednje teh sklepnih predlogov.

96 Tudi v nemški različici navedenega člena 16(c).

97 Zdi se mi, da je s tem izrazom pojasnjeno samo, da je lahko navedba, ki bi lahko bila napačna ali zavajajoča, vključena v katerega koli od treh zgoraj navedenih nosilcev, pri čemer pa ni obravnavano vprašanje, ali je treba to navedbo preučiti ločeno ali v povezavi z drugimi informacijami, ki so eventualno tudi navedene v opisu, predstavitvi ali označevanju.

98 Francoska vlada meni še, da bi se moralo za presojo, ali sporna navedba „lahko daje lažen vtis o poreklu“ v smislu točke (c) navedenega člena 16, upoštevati dožemanje „normalno obveščene ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega potrošnika“, kot je Sodišče odločilo v zvezi s točko (b) istega člena (glej sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, točke 28). Vendar ugotavljam, da Sodišče v obravnavani zadevi o tem ni bilo vprašano.

99 Odgovor, v skladu s katerim elementov, umeščenih okoli spornega znaka, ni treba upoštevati za ugotovitev, ali obstaja „navajanje“ v smislu navedene točke (b) (glej točko 69 in naslednje teh sklepnih predlogov).

100 V zvezi s cilji zadevnih pravil glej točko 98 in naslednje teh sklepnih predlogov.

101 Po mnenju Komisije se „[t]retji primer zaščite, predviden v točki (c), [...] razlikuje od prvih dveh primerov, ker sporni izraz pri potrošniku ne vzbuja samodejno asociacije na registrirano geografsko označbo“.

102 To je člen 118m(2) Uredbe št. 1234/2007 (glej tudi opombi 32 in 33 v teh sklepnih predlogih).

saj so vanj vključene „navedbe“ (to je informacije za potrošnike), ki so navedene v opisu, predstavitvi ali označevanju zadevnega proizvoda, in ki so, čeprav v resnici ne namigujejo na zaščiteno geografsko označbo, opredeljene kot „napačn[e] ali zavajajoč[e]“, kar zadeva povezave proizvoda s to označbo.¹⁰³

97. Vendar po mojem mnenju niti iz različne formulacije niti iz različnega obsega, ki sta ugotovljena glede točk (a), (b) in (c) navedenega člena 16, ni mogoče sklepati, da bi bilo treba zadnjenavedeno točko nujno razlagati tako, da je treba pri presoji, ali sporno ime pomeni „napačno ali zavajajočo navedbo“ v smislu te določbe, upoštevati vse druge informacije, ki so navedene zlasti na etiketi zadevnega proizvoda. Menim, da mora biti, nasprotno, ta presoja osredotočena na samo sporno navedbo, obravnavano ločeno, ne da bi lahko informacije, navedene v njeni bližini, povzročile dvom o taki opredelitvi, ker bi v nasprotnem primeru navedena točka (c), ki se po mojem mnenju uporablja široko, kot bom predstavil v nadaljevanju, izgubila polni učinek.

98. *Tretjič*, upoštevanje *ciljev*, ki jih uresničujejo Uredba št. 110/2008 na splošno in analizirane določbe posebej, po mojem mnenju lahko potrdi razlago, ki jo predlagam.

99. Kot sem že navedel,¹⁰⁴ menim, da je namen določb Uredbe št. 110/2008 in zlasti določb njenega člena 16 zaščititi geografske označbe, registrirane v Prilogi III k tej uredbi, hkrati v interesu potrošnikov, ki jih neustrezne navedbe ne smejo zavajati, in v interesu gospodarskih subjektov, ki nosijo višje stroške, povezane z zagotavljanjem kakovosti proizvodov, ki so lahko označeni s temi označbami, in ki morajo biti zaščiteni pred dejanji neloyalne konkurence.

100. Glede zlasti točke (c) navedenega člena 16 menim, da ji je zakonodajalec Unije želel dodeliti dovolj široko področje uporabe za zagotovitev, da se zgoraj navedeni cilji lahko dosežejo. Tako kot francoska vlada namreč menim, da lahko izraz „kakršna koli druga [...] navedba“, uporabljen v tej določbi, vključuje katero koli vrsto indica ali znaka, zlasti besedilo, sliko ali vsebnik, ki lahko poda informacije o lastnostih proizvoda. Poleg tega je na podlagi prilagodljive formulacije lokacije v navedeni točki (c)¹⁰⁵ po mojem mnenju mogoče sklepati, da bi kateri koli element enega od treh navedenih nosilcev, v obravnavanem primeru navedba na etiketi zadevne pijače, sam „lahko daj[al] lažen vtis o poreklu“ v smislu te določbe. Zato vsebina preostalega označevanja zadevnega proizvoda po mojem mnenju ne more odtehtati morebitne napačne ali zavajajoče narave izpodbijane navedbe, tudi če je tej dodana informacija o pravem poreklu proizvoda.

101. Povedano drugače, kot poudarja francoska vlada, bi bilo uresničevanje navedenih ciljev ogroženo, če bi bila lahko zaščita geografskih označb omejena s tem, da so poleg navedbe, ki je sama po sebi napačna ali zavajajoča v smislu člena 16(c) Uredbe št. 110/2008, tudi dodatne informacije, ker bi upoštevanje te razlage pomenilo, da se uporaba take navedbe dopušča, če so ji dodane točne informacije, ki bi nekako odtehtale zavajajočo naravo te navedbe.

¹⁰³ Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Camposa Sánchez-Bordone v zadevi Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:581, točki 46 in 104).

¹⁰⁴ Glej točko 36 in naslednje teh sklepnih predlogov.

¹⁰⁵ To je „kakršno koli drugo napačno ali zavajajočo navedbo [...] pri opisu, predstavitvi ali označevanju proizvoda“.

102. Nazadnje, glede prenosa sodne prakse v zvezi z Direktivo 2000/13/ES¹⁰⁶, razveljavljeno z Uredbo št. 1169/2011¹⁰⁷, ki ga, kot se mi zdi, predlaga Komisija,¹⁰⁸ dvomim, da je ta prenos resnično upošteven za odgovor na tretje vprašanje za predhodno odločanje.

103. Uredba št. 110/2008, za katere razlago je bilo v tej zadevi zaproseno Sodišče, ima namreč drugačen predmet kot Direktiva 2000/13, ker ta direktiva na splošno in horizontalno¹⁰⁹ ureja „označevanje živil [...] in določene vidike v zvezi z njihovo predstavitvijo in oglaševanjem“¹¹⁰, medtem ko pozneje sprejeta Uredba št. 110/2008 posebej in vertikalno ureja „opredelit[ev], opis[...], predstavit[ev], označevanj[e] in zaščit[o] geografskih označb žganih pijač“.¹¹¹ Iz tega izhajajo razlike tako z vidika ciljev kot z vidika obsega varstva, ki ga zagotavljata ta pravna instrumenta, te razlike pa je treba po mojem mnenju upoštevati, čeprav lahko navedba geografskih imen na etiketah takih pijač včasih spada hkrati na področje uporabe obeh instrumentov.¹¹²

104. Natančneje, ob upoštevanju besedila člena 2(1)(a)(i) Direktive 2000/13, na katerega se nanaša sodna praksa, navedena v stališču Komisije, menim, da vsebina te določbe, ki se nanaša na „[p]rakse poštenega informiranja“,¹¹³ ni resnično enakovredna, čeprav samo v bistvenem, vsebini člena 16(c) Uredbe št. 110/2008, to je člena, ki se nanaša na „zaščito geografskih označb“¹¹⁴ in ki je predmet tretjega vprašanja, postavljenega v tej zadevi.

105. Poleg tega ugotavljam, da je Sodišče v tej sodni praksi res odločilo v korist preučitve spornega položaja, ki vključuje vse informacije na etiketi zadevnega proizvoda,¹¹⁵ celo nekatere zunanje dejanske okoliščine,¹¹⁶ da se oceni, ali lahko ime zavaja potrošnike,¹¹⁷ vendar je tako odločilo samo glede navedb, ki *niso registrirane* kot označba porekla ali geografska označba, ki bi bila zaščitena na ravni Unije,¹¹⁸ ta primer pa se ne ujema z okoliščinami tega primera, v katerem gre prav za tako zaščito. Zato se mi ne zdi primerno v takem okviru razlogovati po analogiji z navedeno sodno prakso.

106 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 5, str. 75).

107 Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredbe (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL 2011, L 304, str. 18).

108 Komisija trdi, da se njeno mnenje, v katerem priporoča celovito preučitev etikete, „sklada s sodno prakso o razlagi člena 7(1)(a) Uredbe št. 1169/2011, v kateri je prav tako pomemben celovit vtis“, ter navaja sodbi z dne 10. septembra 2009, Severi (C-446/07, EU:C:2009:530, točka 58 in naslednje), in z dne 4. junija 2015, Teekanne (C-195/14, EU:C:2015:361, točke od 36 do 42). Citirani odlomki se dejansko nanašajo na razlago člena 2(1)(a)(i) Direktive 2000/13, ki določa, da označevanje in uporabljene metode ne smejo biti taki, da bi lahko zavedli potrošnika, predvsem glede značilnosti živila in zlasti njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, trajnosti, porekla ali izvora, načina proizvodnje ali pridelave, to je določbe, ki je v bistvu enaka zgoraj navedeni določbi člena 7 Uredbe št. 1169/2011.

109 V uvodnih izjavah 4 in 5 Direktive 2000/13 je navedeno, da se s to direktivo „določ[ajo] splošna pravila Skupnosti, ki se uporabljajo horizontalno za vsa živila, dana v promet“, medtem ko je treba „[p]osebna pravila, ki se uporabljajo vertikalno samo za določena živila, [...] določiti v okviru predpisov za te izdelke“.

110 V skladu s členom 1(1) Direktive 2000/13.

111 V uvodni izjavi 9 Uredbe št. 110/2008 je poudarjena ta drugačnost od Direktive 2000/13, tudi če nekatere določbe navedene uredbe (zlasti členi 8, 9(9) in 11(4)) napotujejo na to direktivo.

112 Glej tudi, kar zadeva razlike med Direktivo 2000/13 in Uredbo Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 4), sodbo z dne 10. septembra 2009, Severi (C-446/07, EU:C:2009:530, točka 58), in sklepne predloge generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Severi (C-446/07, EU:C:2009:289, točke od 47 do 49).

113 Kot je razvidno iz naslova člena 7 Uredbe št. 1169/2011, ki se ujema s členom 2 Direktive 2000/13 (glej tudi opombo 108 v teh sklepnih predlogih).

114 Kot izhaja iz naslova navedenega člena 16.

115 Sodišče je v sodbi z dne 4. junija 2015, Teekanne (C-195/14, EU:C:2015:361, točke od 37 do 44), odločilo, da morajo nacionalna sodišča opraviti celovito presojo različnih elementov, ki jih vsebuje označevanje, zlasti seznama sestavin na embalaži.

116 Sodišče je v sodbi z dne 10. septembra 2009, Severi (C-446/07, EU:C:2009:530, točki 62 in 63), presodilo, da lahko nacionalna sodišča upoštevajo trajanje uporabe imena, ne pa morebitno dobro vero proizvajalca ali trgovca.

117 Ob tem je treba spomniti, da se člen 16(c) Uredbe št. 110/2008 nanaša na primer „navedb[e] [...], ki lahko daje lažen vtis o poreklu“.

118 Glej sodbi z dne 10. septembra 2009, Severi (C-446/07, EU:C:2009:530, točki 59 in 63), in z dne 4. junija 2015, Teekanne (C-195/14, EU:C:2015:361, točke od 27 do 29).

106. Zato predlagam, naj se na tretje vprašanje za predhodno odločanje *odgovori*, da je treba člen 16(c) Uredbe št. 110/2008 razlagati tako, da za ugotovitev obstoja „napačne ali zavajajoče navedbe“, prepovedane s to določbo, ni treba upoštevati dodatnih informacij, ki so poleg spornega znaka navedene v opisu, predstavitvi ali označevanju zadevnega proizvoda, zlasti v zvezi s pravim poreklom proizvoda.

107. Kar zadeva *obravnnavani primer*, bom ob upoštevanju načel razdelitve pristojnosti med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, na katera sem že opozoril,¹¹⁹ navedel samo, da če bi Sodišče upoštevalo zgoraj predlagano razlago, dvomim, da bi bilo treba navedeno prepoved uporabiti v okoliščinah, kot so te iz spora o glavni stvari, ker sporni izraz „Glen“ nima dovolj neposrednih in tesnih vezi niti z zadevno zaščitenim geografsko označbo „Scotch Whisky“ niti z državo, s katero je ta označba povezana, to je z „Združenim kraljestvom (Škotsko)“, da bi se ta izraz lahko štel za „napačno ali zavajajočo navedbo [...]“, ki lahko daje lažen vtis o poreklu“.¹²⁰

108. Podredno, če bi Sodišče navedeno točko (c) razlagalo tako, da je treba opraviti preučitev, ki vključuje vse informacije okoli spornega znaka, menim, da bi morala ta preučitev logično *a fortiori* pripeljati do istega konkretnega rezultata. Če bi bilo namreč treba v obravnnavani zadevi upoštevati vse elemente na etiketi, ki izrecno omenjajo točno poreklo zadevnega proizvoda, kot poudarja Komisija, se zdi težko predstavlljivo, da bi se za uporabo izraza „Glen“ štelo, da je zajeta s prepovedjo iz te določbe.¹²¹

V. Predlog

109. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je postavilo Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija), odgovori:

1. Člen 16(a) Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 je treba razlagati tako, da „posredna [...] uporaba“ registrirane geografske označbe, ki je s to določbo prepovedana, zahteva, da je sporno ime identično zadevni označbi ali da ji je fonetično in/ali vizualno podobno. Zato ne zadostuje, da lahko to ime pri upoštevnosti javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na označbo ali z njo povezano geografsko območje.
2. Člen 16(b) Uredbe št. 110/2008 je treba razlagati tako, da „navajanje“ registrirane geografske označbe, ki je s to določbo prepovedano, ne zahteva, da je sporno ime nujno fonetično in vizualno podobno zadevni označbi, da pa vseeno ne zadostuje, da lahko to ime pri upoštevnosti javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na zaščiteni označbo ali z njo povezano geografsko območje. Če take podobnosti ni, je treba upoštevati konceptualno bližino, ki eventualno obstaja med zadevno označbo in izpodbijanim imenom, če lahko zaradi te bližine potrošnik pomisli na proizvod, ki je zaščiten z navedeno označbo.

Za ugotovitev obstoja „navajanja“, prepovedanega v skladu z navedenim členom 16(b), ni treba upoštevati dodatnih informacij, ki so poleg spornega znaka navedene v opisu, predstavitvi ali označevanju zadevnega proizvoda, zlasti v zvezi s pravim poreklom proizvoda.

¹¹⁹ Glej zlasti točko 66 teh sklepnih predlogov.

¹²⁰ Glej tudi opombo 75 v teh sklepnih predlogih.

¹²¹ Komisija pravilno poudarja, da etiketa, ki še zdaleč ne krepi nejasnega učinka imena „Glen“, prav nasprotno, vsebuje več informacij v dovolj vidnem tisku, ki onemogočajo, da bi potrošnik lahko verjel, da je proizvod škotski. Ne samo da je beseda „Glen“ uporabljena skupaj z imenom kraja „Buchenbach“, ki zveni očitno nemško, temveč je poleg tega jasno navedeno, da gre za „švabski“ viski, „nemški proizvod“, proizveden v žganjarni Waldhorn v Berglenu, in nad temi informacijami je stilizirana podoba lovskega roga („Waldhorn“ v nemščini), ki v nasprotju z dudami ni značilen za Škotsko.

3. Člen 16(c) Uredbe št. 110/2008 je treba razlagati tako, da za ugotovitev obstoja „napačne ali zavajajoče navedbe“, prepovedane s to določbo, ni treba upoštevati dodatnih informacij, ki so poleg spornega znaka navedene v opisu, predstavitvi ali označevanju zadevnega proizvoda, zlasti v zvezi s pravim poreklom proizvoda.